

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku J. B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.
o prawo do emerytury pomostowej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 22 stycznia 2019 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 września 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...], III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację J. B. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 stycznia 2017 r. oddalającego jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w G. w przedmiocie odmowy ustalenia prawa do emerytury pomostowej. Według ustaleń, ubezpieczony nie udowodnił wykonywania po dniu 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 965), 15 lat wykonywania takiej pracy przed dniem 1 stycznia 2009 r., ani nie spełnił przewidzianego w art. 49 w związku z art. 4 pkt 4 tej ustawy, warunku 25-letniego stażu okresów składkowych i nieskładkowych, ustalonego na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r.,

poz. 1270).

W skardze kasacyjnej ubezpieczony wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i jego zmianę przez uwzględnienie apelacji i przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

Przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania powiązał z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c., powołując się na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, oraz określając skargę jako oczywiście uzasadnioną. Za istotne zagadnienie prawne uznał nieprawidłowość niezaliczenia do stażu emerytalnego przypadającego przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia. Wskazał, że stosownie do art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach okresy te wlicza się do stażu ubezpieczenia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu i stwierdził, że przepis ten znajduje zastosowanie także przy ustalaniu stażu ogólnego wymaganego na podstawie art. 4 pkt 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Zajmując takie stanowisko, stwierdził „rozbieżność stanowisk” wymagającą wyjaśnienia nie tylko z uwagi na konkretny interes ubezpieczonego, „ale także z uwagi na interes innych osób ubiegających się o przyznanie im prawa do emerytury pomostowej, które wykonywały pracę na gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia przed 1 stycznia 1983 r.”.

Wyraził opinię, że nieuwzględnienie art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach przy zastosowaniu art. 4 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych stanowi oczywiste, rażące naruszenie przepisów prawa.

Organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i „o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za II instancję według norm przepisanych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Nie jest wyłączone równoczesne powołanie się na więcej niż jedną przyczynę kasacyjną, jednak oparcie wniosku na jednoczesnym twierdzeniu, że co do tych samych okoliczności występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne, oraz że skarga jest oczywiście uzasadniona odwołuje się do wykluczających się przesłanek. Skarga kasacyjna nie może być uznana za oczywiście uzasadnioną, jeżeli o występowaniu tej przyczyny miałyby świadczyć naruszenie przepisów prawa, których wykładnia nasuwa tak duże wątpliwości, że konieczne jest ich wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy w ramach sformułowanego w tej sprawie zagadnienia prawnego.

Przed wszystkim jednak skarżący nie wykazał, że przedstawione przez niego zagadnienie istnieje jako zagadnienie prawne w pojęciu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. że ujawnił się konflikt stanowisk co do rozumienia zastosowanego w sprawie przepisu lub że powstały na jego tle problem interpretacyjny prowadzi do rozbieżności w orzecznictwie. „Rozbieżność”, na którą się powołał, sprowadził do konfrontacji jego własnej oceny prawnej ze stanowiskiem Sądów obu instancji co do rozumienia art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach w związku z art. 4 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie dostarczyło więc przekonujących argumentów, zważywszy że art. 4 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych jest jasny w zakresie odwołania do art. 5-9 i art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach i jako taki nie wymaga wykładni (*clara non sunt interpretanda*).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.) i nie orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego dostrzegłszy, że w odpowiedzi na skargę kasacyjną nie sformułowano wniosku o ich zasądzenie.